

Цнотливі оголення й глядачі-актори: у Кропивницькому показали виставу «Бійцівський клуб»

31 серпня 2018. 5314

Вистава київського театру за мотивами роману Чака Паланіка «Бійцівський клуб» стала експериментом не лише для цьогорічного Національного мистецького фестивалю «Кропивницький», а й для кропивницького глядача.

Чотири актори столичного театру «Актор» 30 серпня на малій сцені театру імені Кропивницького презентували глядачам виставу про чоловіків. До речі, на спектакль прийшла все-таки більшість жінок. А от заявлене вікове обмеження 18+ з огляду на сцени насилля, жорстокості, вульгарної лайки та навіть оголеності були в міру лаконічними і виглядали дещо цнотливими. Можливо, зокрема, і від такого рішення вистава сприймалася естетично красиво.

Хоча попередньо в соцмережах обговорювали тему чи показуватиме актор театру Олександр Жила свій пеніс «цнотливій провінції», тобто кропивницьким глядачам чи все-таки піддадуть цензурі таку мізансцену.

Схоже, що так і сталося. Прийом маскуванння - приглушене світло.

Крім того, у виставі глядачам також була відведена роль - масовки. Ще на початку спектаклю головний герой (актор Петро Русаненко) запросив на сцену трьох чоловіків із залу. Вони і стали акторами в сцені про групи підтримки, на які «підсів» головний герой. Трьом кропивничанам довелося імпровізувати та відповідати на питання про козявки, оральний секс, зраду та безсоння. Декому вдалося навіть пообійматися з Марлою Сінгер (актриса Вікторія Муштей) - головною і єдиною героїнею вистави та єдиною жінкою в групі підтримку хворих на рак яєчок.

Саме Марла в тандемі з Тайлором Дерденом (актор Олександр Жила) – альтер его головного героя буде дивувати пікантними секс-сценами присутніх глядачів. А от Тейлер з'явиться перед глядачами несподівано з чорної скрині. Загалом, цей реквізит, мабуть, за весь час вистави використовувався в акторській грі чи не найчастіше.

Кольорова стилістика чорних, червоних і білих кольорів вдало підсилювала психологічну тривожність дійства з бійками, агресією, лайливими словами, кров'ю, сексом і навіть пострілами. Де знову ж таки глядачі були задіяні у виставу, зокрема, як учасник спочатку Бійцівського Клубу перше правило якого не говорити про бійцівський клуб, а згодом і проекту «Розгром» основне правило якого – не розпитувати нічого. Варто відзначити, що пострілів на сцені було кілька і кожен із них занурював у ще більший неспокій. Глядачі не могли стримати реакції на постріл і від того не лише здригувалися, а й емоційно ойкали.

Сценарій вистави був адаптований до сучасності й навіть українських реалій. Крім того, оригінальну проблему споживацтва та її висміювання в романі та кіно у виставі адаптували й навіть піддали сумнівам. Так, якщо на початку спектаклю глядач не знає імені головного героя, то актор згодом називає справжнього себе: **«Я Петро з Донецька»**. Він згадує самого Чака Паланіка, який написав про проблему споживацтва, але мав величезний масток. Називає кіноакторів, які знялися у фільмі «Бійцівський клуб» - Едвард Нортон і Бред Пітт, за що отримали мільйонні гонорари. Тому актор звернувся до присутніх зі сцени робити те, що їм хочеться і не зважати на філософію інших.

Саме цей момент і прокоментував «Гречці» актор театру «Актор» Петро Русаненко, який цьогогоріч закінчив університет театру, кіно і телебачення імені Карпенка-Карого на майстерні Богдана Бенюка.

- Нам постійно намагаються нав'язати якусь свою філософію існування. А філософія і заключається в тому, що в неї немає об'єктивності і це все суб'єктивно, тому нав'язування вже само собою штовхає тебе на якесь не твоє, не справжнє твоє існування. І тому фраза з контексту «Яка в жопу філософія «Бійцівського клубу» - говорить про те, що треба жити своїм відчуттям і своїм розумом, - каже Петро Русаненко.

Після завершення «Гречка» також поцікавилася у глядачів про враження від вистави.

- Люди працювали. Є якась філософія, але, на жаль, я до цієї філософії ще далекий. Такі спектаклі, на мою думку, щоб отримати повне враження треба передивитися два-три рази, - каже пан Андрій.

- *Дуже цікаво. Незвичайно звісно і супер-супер*, - каже пані Наталя.

А от кропивницьку публіку та її реакцію на виставу оцінив і актор столичного театру:

- Я дуже багато чув про місцевий театр. Я тут вперше і мені дуже хотілося сюди потрапити. Адже мені говорили про те, що не тільки дуже красивий театр у місті, а й публіка вдячна. В принципі я в цьому переконався. Наприклад, перша частина вистави має досить такий комедійний характер і публіка не боїться видавати свої емоції, а це найважливіше для актора. Тому що через цю енергетику, яку видає публіка ми заряджаємося і це дає нам можливість далі працювати, комфортніше бути на сцені й не боятися робити якісь вчинки на сцені. А судячи з того, коли ми перейшли в більш драматичну,

філософську, частину і те, що публіка була зосереджена на тій філософії, яка лунала зі сцени мені говорить про те, що ця публіка інтелектуальна. Вона вміє слухати і думати, - розповів Петро Русаненко.

Глядачі дійсно в комічні моменти сміялися, але здавалося, що з якоюсь обережністю, яка б не порушила загальної гармонії дійства. Натомість після завершення вистави акторам аплодували стоячи. А представники Кропфесту вручили трупі букет квітів та диплом учасника другого мистецького фестивалю «Кропивницький-2018».

Варто відзначити, що до Кропивницького режисер театру «Актор» Ігор Білиць не приїхав, тому відзнаку вручили акторам.

Валерія Жовтун. Фото автора